

Bezinning 732: Sequela Christi

Lucas 9,22-25 = donderdag na Aswoensdag

Het Woord

Hij zei: 'De Mensenzoon zal veel moeten lijden en door de oudsten, de hogepriesters en de schriftgeleerden worden verworpen en gedood, maar op de derde dag zal Hij uit de dood worden opgewekt.' Tegen allen zei Hij: 'Wie achter Mij aan wil komen, moet zichzelf verloochenen en dagelijks zijn kruis op zich nemen en Mij volgen. Want ieder die zijn leven wil behouden, zal het verliezen; maar wie zijn leven verliest omwille van Mij, zal het behouden. Wat heeft een mens eraan als hij de hele wereld wint, maar zichzelf verliest of schade toebrengt?'

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

Jezus voorspelt de eerste maal zijn lijden en sterven. Al staan er niet twee, maar vier werkwoorden: lijden, verworpen worden, ter dood gebracht worden, opgewekt worden. De drie passieve vormen vallen op. Jezus weet dat Hij zal verworpen worden door het Sanhedrin, dat uit drie groepen gevormd wordt: de oudsten, de hogepriesters en de schriftgeleerden. Hij zal door hen en door de Romeinse landvoogd verworpen worden. Maar de derde passieve vorm verwijst naar God. Jezus zal door God zelf opgewekt worden. Na drie negatieve werkwoorden is er het ongelooflijk groot orgelpunt, helemaal het tegengestelde van lijden, verwerping en de gruwelijke kruisdood.

Maar er staat nog een werkwoord: moeten. Het is Jezus' overtuiging dat er geen andere weg is. Hij moet die weg gaan en geen andere. Ook op Pasen zal Jezus dat werkwoord gebruiken in zijn gesprek met de twee Emmausgangers (Lucas 24,26). Het is anderen doden of zelf gedood worden. Maar Jezus wilde geen geweld gebruiken, niet het minste, laat staan anderen doden. Er rest dan slechts een weg: de weg van de lijdende dienaar.

Dit alles zegt Hij vanuit het gebed (Lucas 9,18). Dus vanuit een diepe verbondenheid met de Vader en de Geest. En vanuit die verbondenheid richt Hij zich dan niet enkel tot zijn leerlingen, maar tot 'allen'. Hij speelt in op de keuze van de mensen: Jezus achterna willen gaan. Daarvoor kiezen en wel persoonlijk. Wie dat dus wil, moet zich concentreren op drie grote attitudes. Vooreerst zichzelf verloochenen. Het betekent dat men niet langer zijn eigen centrum is, maar dat Christus het centrum is van zijn leven. In een woord: decentreren. Dat is niet hetzelfde als zichzelf haten, verre van.

Het tweede werkwoord is zijn kruis opnemen. *Zijn* kruis, dat van zichzelf. Men moet dat vooral niet zoeken en organiseren, maar het lijden maakt deel uit van elk mensenleven, ook van degene die ervoor kiest Christus te volgen. Iedereen heeft zijn eigen, persoonlijk lijden, anders dan dat van anderen. Dit maakt ons solidair met de lijdende Christus. Bij dat persoonlijk lijden staat een woord, dat we niet over het hoofd mogen zien: 'dagelijks'. Ja, elk huisje heeft zijn kruisje, maar ook elke dag heeft zijn kruisje. Het vraagt volharding en voortdurende vernieuwing van zijn persoonlijke keuze met de onvermijdelijke negatieve gevolgen daarvan, om Jezus te blijven volgen. Er is het grote martelaarschap van een moment. Er is ook het grote martelaarschap van trouwe volharding, elke dag van zijn leven, tot de laatste toe.

Het derde werkwoord is volgen. Jezus volgen. Hij gaat voorop, altijd. Nooit moet Christus mij volgen. In de geschiedenis heeft dit een technische naam gekregen: sequela Christi, de navolging van Christus. We kunnen Jezus maar volgen, in de mate dat we Hem kennen. Daarom is een voortdurende bestudering van en meditatie over het Nieuwe Testament absoluut noodzakelijk.

Zichzelf willen redden stelt de mens opnieuw in zijn eigen centrum. Op eigen kracht wil hij zijn leven doen lukken, begrijp het verwerven van het eeuwige leven. Dat gaat niet, nooit. Alleen wie zich verliest, zeg maar overgeeft aan Christus, zal door God gered worden voor het eeuwige leven. Zelfs als men erin zou slagen alle rijkdommen en alle wereldse macht te hebben, dan nog volstaat dat niet. Ook dat doet tekort aan de goddelijke bestemming van de mens. Die bestemming kan enkel gegeven worden, door God zelf.

Het woord in mijn leven

Geloof ik dat God ons het eeuwige leven wil geven, iets dat onze eigen inspanningen nooit kunnen 'maken'? Aanvaard ik mijn dagelijks kruis omwille van mijn christen zijn? Heb ik het centrum van mezelf werkelijk in Christus gelegd?

Bidden met het Woord

Heer Jezus,
U bent de Messias.
U aanvaardde het lijden
en zelfs de dood
omwille van Uw grote zending.
U bent blijven geloven
in de reddende kracht van God.
Ik wil U volgen, Heer,
maar ben te zwak
om mijn moeilijk kruis
dagelijks op te nemen.
Daarom vraag ik U, Heer,
mij te sterken om trouw te blijven,
om tot het einde te volharden
in mijn navolging van U.
Geef mij een diep vertrouwen
in het eeuwige leven,
ons beloofd door U. Amen.

© Eric Haelvoet 2017